

שיחה עם אודי קינן, תשעה חודשים בתפקיד יו"ר ועד הקהילה

נצביע על הסדר הזיקה של החברים לדירות המגורים שלהם, במטרה להבטיח את בעלות היורשים על הנכס, גם במקרה של פטירת החבר.

מה יהיה עם הקליטה? אנחנו מגבשים צוות להסדר קליטה חדש שיותאם לשיוך. אין דירות פנויות ביגור, ואי אפשר לקלוט אנשים אם אין להם דירות. הפתרון היחיד הוא לייצר דירות נוספות, קבועות וזמניות, שיאפשרו מגורים לבנים ולבנות שלנו. להבדיל מיגור הישנה, הפתרון הזה יהיה חייב להיות ממומן ברובו על ידי הבנים וההורים שגרים ביגור, וזה אתגר גדול.

איך הביזנס? כלכלית מצבנו יציב, כמו בשנים הקודמות. נהנים מהכנסות הנדל"ן והעסקים. הכנסות החברים מעבודה עולות כל הזמן.

מה עם המיסים? תלוי את מי אתה שואל. יש ציבור גדול שכבד לו מאוד, יש ציבור לא קטן שנהנה ומברך על השירותים והעזרה ההדדית. באופן כללי, אפשר להגיד שאנחנו מצליחים להמשיך להוריד את המס לאט, ובמקביל לספק את השירותים שהם במידה רבה עמוד השדרה של הקהילה.

מה התכנון להשנה? אני מקווה שנצליח להעביר החלטה על הורדה של 10% במס איוון ועוד 50 ש"ח במס קהילה. בנוסף, ננסה להציע תקרת מס איוון של 50 אלף ש"ח בשנה, לבית אב.

מאיפה זה יבוא? המקור העיקרי הוא עודף גבייה ב-2022, הנובע משיפור ההתפרנסות של החברים. מקור נוסף הוא התייעלות בענפים ובמטה הקיבוץ, בעיקר בענפי הבניין והמזון. תקציב

מה שלום יגור בפרוס השנה החדשה? קודם כל אנחנו בימי חג, שמחה וגאווה. יום הולדת מאה ליגור, כמו ימי הולדת במשפחה, זה משהו שאתה יודע שייגע, אבל אתה לא מחכה לו או חולם עליו, ופתאום כשהוא בא, אתה מסתכל ומתברך על היש הגדול, על זה שזכית ועל זה שאתה חלק מסיפור של ארבעה וחמישה דורות, עתיר הישגים, ושמוחות ואין סוף סיפורים קטנים ומרגשים על אנשים ומאורעות.

גדלתי בבלוקונים ויש לי הרבה נוסטלגיה, ובכל זאת אני מתרגש לראות את הבנייה הגדולה, שהיא בסוף העתיד של המקום הזה והחברה הזאת. ההכנות לשלב הבא, בניית שכונת הבריכה, בעיצומן. אפשר לראות את הקשר בין תנופת הבנייה וההחלטה על השינוי. עד השינוי בנינו 4 יחידות בשנה, ומאז הואץ הקצב בהרבה. גם תנופת הילודה של התינוקות נמשכת, ומרגש מאוד לראות את ההתגייסות של החברים לחזרות חג המאה.

אנחנו בתקופה של קבלת החלטות. במרכז הדיון נמצא, כמובן, תהליך השיוך. הרבה חברים חוששים מהמשמעות הכלכלית לכל משפחה. יש משפחות בדירות מעבר ששואפות לדירות קבע ולא רואות איך הרצון הזה יתממש. משפחות רבות דואגות לגבי סיכויי הקליטה של הבנים. קבוצה אחרת של חברים מוטרדת משאלת האיוונים. אנחנו עובדים בצורה מאוד אינטנסיבית. שכרנו אדריכל לעבודת סימון המגרשים לשיוך (פרסלציה), הקטע המורכב הוא הבניינים הישנים, צריך לבחון בניין בניין, האם הבניין ראוי לשיוך, האם ניתן להרחיב ולאן וכו'. נערכות מדידות ברחבי המשק ומתקיים תהליך חשוב מאוד של הסבר וידוע לציבור בפגישות פתוחות על ידי מוביל המהלך עופר אדר. בקרוב

מעורבת. מצד אחד השתפר התאום שבין העסקים לקהילה, למשל סביב מתחם רכיבת האופניים, שיקום בין מתחם הוס סנטר (טופולסקי) ושכונת המשתלה. המהלך הזה דרש משא ומתן בין צרכי הקהילה לבין האפשרויות לפיתוח עסקי נוסף, והתוצאה לוקחת בחשבון את שניהם. דוגמה נוספת היא הדיון בהעתקת באלגן לאור צרכי השכונה החדשה. באותו הקשר אפשר לראות את ההגדלה של העברת הכספים מהתאגידים לקהילה בשנה האחרונה ובשנים הבאות. לא פעם ההעברה הזאת היא על חשבון השקעות בצמיחה עתידית של העסקים שלנו. מצד שני, יצרנו שתי הנהלות: הנהלת קהילה וועד קהילה, עם שני מנהלים: מנהל קהילה ויו"ר ועד. רוב הזמן זה עובד טוב, אבל לעיתים יש סירבול והתנגשות, למשל, כאשר חברים מערערים בפני הוועד על החלטות הנהלת הקהילה. אולי מדובר ביסורי לידה וכאבי גדילה ואולי נצטרך לעשות תיקונים והתאמות בהמשך.

איך אתה מרגיש? מרגיש את הלחץ מסביב, חווה אותו וגם מזדהה איתו מאוד. זכות גדולה והתרגשות גדולה להיות במוקד העשייה של יגור בעת הזאת. זכיתי להיות שותף לתהליך השינוי, ואני שמח לזכות לתרום גם לשיוך. כמו שאריאל בני אמר בבר המצווה: "אני גאה שאבא שלי ראש הממשלה של יגור".

שנה טובה לכולם.

הבריאות לא ייפגע, ואם תהיה הקטנה בתקציב החינוך היא תהיה של אחוזים בודדים.

מה יהיה עם הממ"דים? הנושא מורכב: מצד אחד, ישנה ההתחייבות בחוברת השינוי, מצד שני, ההחלטה על השיוך קצת טרפה את הקלפים, במיוחד על רקע הצורך הדחוף והקריטי לייצר דירות נוספות ביגור. השיוך ומנגנון האיוונים, מגדילים את מרחב התמרון של החברים לבנות ממ"דים לעצמם, שיחושבו בערך הנכס בעתיד. הוועד נפגש עם הגמלאים בנושא, ואולי ייפגש שוב לקראת תקציב 2023.

איך נשמור על הקהילה? יגור לאט לאט מופרטת, אבל חשוב שלא תיפגע הערבות ההדדית, בעיקר בבריאות, אבל גם בסיוע כלכלי למי שזקוק. במקביל חשוב שימשיכו פעולות התרבות והעשייה החברתית, הממוסדת וגם העצמאית. יש חשיבות רבה להמשך העבודה של ועדת תרבות, צוות הגמלאים, מסלול יגור וגם של החברים שמארגנים ימי שוק, מבצעי ניקיון, טיולים וכל פעילות חברתית אחרת. יותר מכל דבר אחר, אירועים משותפים ועשייה חברתית ישמרו עלינו כקהילה וכמשפחה מאוחדת, כבית איתן של חיים משותפים וטובים.

איך אתה רואה את השינוי הארגוני שעשינו? התחושה

מתנה לראש השנה - מטרונית!

בשעה טובה, לאחר מסכת עיכובים, הושק קו 5 של המטרונית, שיחבר בין צומת יגור דרך ציר בר-יהודה בנשר ועד לשכונת הדר בחיפה. כזכור, הקו היה אמור להיפתח בסוף שנת 2020, אך נדחה לסוף שנת 2021, ולאחר מכן נדחה שוב ושוב, עד שכאמור, סוף סוף הושק השבוע. הקו החדש יחל לפעול ב-7 באוקטובר בנתיב ייעודי ומהיר, כאמצעות מטרוניות חשמליות, אוטובוסים מפרקיים, חדישים וידידותיים לסביבה. הקו יקשר במסלול מעגלי בין מסוף יגור והתחנות קאנטרי קלאב נשר, איצטדיון נשר, נשר-מרכז העיר, עמק הכרמל, הספורטק, נשר-מרכז קניות, פור-טק, ביג שער העיר, גשר פז, רח' הגיבורים, שכונת חליסה, בית התעשייה, שוק תלפיות, לב הדר, בית הקרנות, הנביאים ועיריית חיפה. הקו מקושר למערך התחבורה הציבורית בחיפה, לרבות לרשת המטרונית, לרכבת ישראל, לכרמלית ולאוטובוסים. מכניסת השבת ועד צאתה יפעל קו 5 שיחבר את מסוף יגור אל בית החולים רמב"ם בחיפה. הקו יפעל בכל ימות השבוע, מהשעה 5 בבוקר ועד חצות, בתדירות מוגברת של 7-10 דקות. משך הנסיעה בקו יעמוד על 25 דקות בממוצע לכיוון.

מוצע: עלות לחבר: מחיר ישן 75 ש"ח, מחיר חדש 100 ש"ח.
חיוב לענף: מחיר ישן 100 ש"ח, מחיר חדש 130 ש"ח.
חיוב תאגיד: מחיר ישן 150 ש"ח, מחיר חדש 150 ש"ח.
הוחלט: להעלות את המחירים בהתאם למוצע.

5. פנסיה

מוזמן: **יאיר כספי**.

יאיר מבקש לבצע מסלוקה פנסיונית לכל חברי הקיבוץ, בהתאם להמלצת ועדת הפנסיה ובהתאם לתקנות הרשם, וכמו כן מבקש את החלטת המזכירות, כיצד הקיבוץ יפעל בנוגע למי שמסרב לחתום.

(המסלוקה הפנסיונית - מערכת מידע משוכללת לכל חברות הביטוח והפנסיה בישראל, המאפשרת תמונה מלאה של כל חסכוניות הפנסיה של אדם מסויים).

החתימה על מסלוקה מאפשרת לראות את כלל החסכוניות הפנסיוניות של החבר בקיבוץ.

לפי תקנות הרשם, יש להגיש הוראה חשבונאית מספר 4 בסוף כל שנה לצורך המאזן השנתי. לצורך כך יש לחשוף את כל המידע הפנסיוני של החבר. הדרך לעשות כך היא ע"י ביצוע מסלוקה פנסיונית לכל חבר.

פעם אחת נעשתה מסלוקה לכלל החברים. מסלוקה זו הייתה חד-פעמית. המידע צריך להתעדכן מדי שנה כדי שאפשר יהיה לעקוב אחר הפנסיות מבחינת רצף הפקדות, גובה הפנסיה הנצברת ועוד. חתימה על מסלוקות כעת תהיה קבילה למשך 10 שנים קדימה ולא באופן חד-פעמי כפי שהיה בעבר.

הוחלט: יש לדון בנושא עם ועד ההנהלה ולקבוע מדיניות לחתימת החברים על המסלוקה.

1. כניסה למועמדות

מוזמנת: **מיכל שמיר**.

רז בניסטי ובן זוגה יותם פארן - נכנסו למגורים ביגור.

תמה שנער - בת הזוג של תמיר שנער, חזרו מחופש מיוחד.

הוחלט: רז בניסטי ויותם פארן ייכנסו למועמדות החל מ-1.8.

תמה שנער תיכנס למועמדות מ-1.7.

2. ביצוע חציון - תקציב קהילה

מוזמן: **רני טנא**.

דיווח נפרד.

3. עדכון מחיר נסיעה ברכב

מוזמן: **רני טנא**.

מחיר הדלק ירד ב-1.8 ב-1.5 ש"ח. עלתה השאלה האם להמתין בהורדת מחיר הדלק ברכבי הסידור או להמתין עוד כחודשיים עד לקבלת מגמה ברורה והתייצבות.

הוחלט: להמתין מעט עם הורדת המחיר עד ייצוב המחירים.

4. העלאת מחיר שעת עבודה בניין

מוזמן: **רני טנא**.

בבדיקה שנעשתה בענף עלה כי אין איזון בין ההכנסות וההוצאות. אחד הגורמים התורמים לגרעון הינו העובדה, שעלות שעת עבודה של הפועלים והחשמלאים בפועל, תוך שכלול כלל ההוצאות הקבועות העקיפות והישירות, גבוהה ממחיר שעת עבודה, שנקבעה לחברים ולענפים.

שְׁנָה טוֹבָה, שְׁנָה יְפָה כְּמוֹ בְּגָלוּיָה
עִם כָּל הַצִּיפּוּרִים וְהַפְּרָחִים - הַלְלוּיָהּ
עִם כָּל הַזְּהָבִים, וְהַתְּפִיחַ, וְהַדְּבִשׁ
עִם כָּל הַכּוֹכָבִים עַל קו הָאוֹפֵק הַחֹדֵשׁ.
עִם טֵנָא הַבְּרָכוֹת שֶׁמְצַפּוֹת לְהַתְמַמֵּשׁ,
עִם שְׂבִיל הַהַבְּטָחוֹת שֶׁמְחַכּוֹת לְהַכְבֵּשׁ
עִם שַׁעַר אֲמִיתִי, שֶׁבְּטַח מִשְׁהוּ יִפְתַּח
וְחוֹפֵן מַחִילוֹת שֶׁבְּטַח מִשְׁהוּ יִסְלַח.
שְׁנָה שֶׁל אֲהָבוֹת שֶׁנִּכְסְפוֹת לְהַתְגַּשֵּׁם,
שְׁנָה שֶׁל אַחוּלִים שֶׁלֹּא נִתְּנוּ לָהֶם עוֹד שֵׁם.
שְׁנָה אַחַת טוֹבָה שֶׁתְּהִיָּה - כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב
וּמִי צָרִיךְ שִׁירִים, אִם יֵשׁ מְלָא אַחַת: כָּל-טוֹבו!

עִדִּית

דוח מעקב תכנית משק - חצי שנתי 2022/6-1

עדכוני מחירים במנות המוגשות. ייעול וחיסכון בכוח אדם ואנרגיה (החלפת מכונת הכלים).

בניין - השנה נפתחה בחריגה ביחס לתקציב. זאת בהמשך ישיר לשנה קודמת.

הצעדים שננקטו על מנת לאזן את התקציב: הפסקת עבודת מרבית הקבלנים שעבדו ביגור. חלוקת הפעילות של הענף למספר פעילויות משנה (הכנת דירות מעבר, איטומי גגות, טיפול בדירות חברים, ענף הבניין עצמו), תקצוב משנה לכל פעילות, מעקב הדוק ובקרה.

בחינה ועדכון העלות השעתית של עובדי ענף הבניין על שלוחותיו.

צי הרכב - הענף יציב. נעשה עדכון קטן במחיר הק"מ והזמן כתגובה לעליית מחיר הדלק.

ענפי הקהילה

מגזר הקהילה מתנהל באופן יציב ובהתאם לתוכנית העבודה. נוצר פער חיובי בסך כחצי מיליון ש"ח, הנובע בעיקר מהכנסות מקליטה שלא תוכננו במקור.

חינוך - מערכת החינוך בסה"כ יציבה. קיימת חריגה קלה לאחר שישה חודשים, נעשים מאמצים להתייעל. העלויות גדלות כל העת (שכר עובדים, מזון וכו'). בתחילת השנה (ספטמבר) עודכנו מעט המחירים של הגיל הרך והחינוך המשלים, על מנת לגלם את ההתייקרויות.

בריאות - המגזר מתנהל ביציבות.

הנהלה וכלליות - יציב ובהתאם לתוכנית העבודה בשלב זה.

סה"כ מקורות פחות שימושים - עודף תקציבי נכון לעכשיו בסך 450 אלף ש"ח. לעיתים מגיעות הוצאות נוספות בשלב מאוחר יותר, כך שניתן להתייחס למצב כמאוזן.

התמונה הכללית נראית יציבה ואנו נמצאים בגבולות התקציב שהוגדר.

הכנסות/מקורות:

העברות שכר דירקטורים - נמוך ב-45 אלף ש"ח מהתכנון.

ביצועי ענפים עסקיים - הענפים נמצאים מעט מאחור בביצועים לאחר החציון הראשון, בסה"כ המצרפי נפתח פער בסך 300 אלף ש"ח מול התכנון. צפי לסגירת מרבית הפער בחציון שני.

מס הכנסה פנימי - לפי התכנון.

השקעות יצרניות - עד עתה נוצלו 775 אלף ש"ח מתוך התכנית (86%). עיקר ההשקעות ברפת ובאספלט.

מס קהילה - לפי התכנון.

מס איזון - גבייה עודפת בכ-900 אלף ש"ח מהתכנון המקורי (גידול בהכנסות מעבודה).

סה"כ מקורות - ביצוע מעל לתוכנית בסך 568 אלף ש"ח.

הוצאות/שימושים:

צריכה ושירותים - המגזר סיים את החציון בחריגה בסך 650 אלף ש"ח.

ענף המזון - הענף המשיך את המגמה של שנת 2021 ופתח את השנה בצורה לא מאוזנת, בעיקר בגלל עלייה משמעותית בעלויות חומרי הגלם והתקורות.

לאחר שהתברר שקיימת בעיה באיזון הפעילות במהלך הרבעון הראשון, נבנתה תכנית פעולה, שכללה בחינה וניתוח של הפעילות הפנימית והחיצונית.

פעולות שננקטו:

בחינה מקיפה של כל נושא הרכש והסקת מסקנות אופרטיביות.

יציאה מההסכם מול קיבוץ אפק (פעילות גרעונית).

שיפור עמדות בהסכם אספקת האוכל ללגין.

מסימני הסתיו

האורנים הזקנים נחלשים ונוטים לכיוון בתי המגורים, קווי החשמל, ומקומות פגיעים אחרים ולכן מדללים אותם על פי תוכנית מסודרת, מיפוי מדויק ואישור רשמי בכתב.

משולחנה של רחלי

(מנהלת הקהילה רחלי ברנדשפט)

התקופה הזאת דינמית ומלאה תהליכים ומעברים. תקופה הגורמת לחששות אצל חלק מהחברים מפני העומד לקרות. צריך לזכור ולהעריך את הקהילה כחברים הרוצים לשמור על אורח החיים הקיבוצי-קהילתי גם בעיתות שנוי.

מברכת את בית יגור בברכה לשנה החדשה: כמנהג היהודי של אכילת רימון בראש השנה ש"רבו זכויותינו כרימון". שתהיה בנו היכולת לברור את הניצוצות מהחולין, להעריך את הטוב והמיטיב שבמקום, שנוכל להעריך נכונה את תמורות הזמן ולקבלן בטוב, שלא נשכח להגיד תודה ולפרגן לאחר, שנקשיב באמת ולא רק נשמע, שתהא בנו תבונת הלב להבין, לסלוח ולהכיל את השונה והאחר. שנקבל בהבנה, שכל אדם נושא את ייחודו שלו ומביא אותו לקהילה שלו.

מאחלת שנדע לבחור את הבחירות הנכונות עבור כולם. לשמור על מעגלי החברות, השיתוף והאמונה באדם וברוחו. שנשמור על המסורות היפות והמיטיבות לנו כקהילה. שננהג בתבונה, סיוס וחמלה אחד כלפי השני.

אני מאמינה גדולה מאוד באנשים, ברוחם ובחלומות שהם חולמים, ולכן אני מאחלת שנדע ליצור חיי קהילה מלאים הנשענים על הישגי המייסדים ויוצרים כאן ועכשיו עתיד מבטיח של חיי קהילה, המיטיבים עם כל אחד ואחד.

אסיים בתודה גדולה לכל החברים המתנדבים לשבת בישיבות של ועדות, מנהלות וצוותים ומקדישים מזמנם החופשי לדיונים, חשיבה ותרומה לשיח הציבורי - אינם מובן מאליו, ועל כך תבואו על התודה, הברכה ותאזרו כוח לעוד שנה.

בברכת תכלה שנה וקללותיה ותחל שנה וברכותיה מאחלת שנה טובה, מאירה ומגשימת חלומות.

שלום וברכה לבית יגור,

הזמן חולף בקצב קבוע וכבר רוחות תשרי והשנה החדשה מתדפקות על דלתנו.

מועדון חברים - המועדון עבר ועובר מתיחת פנים, הכוללת צביעה והתקנת וילונות מתאימים למקום.

מנהל בניין חדש - אבי תורן נבחר לתפקיד זה והחל בהיכרות עם המערכת על חלקיה השונים.

חג המאה - החג תופס תאוצה. קבוצות של זמרים, נגנים, רקדנים, כותבי שירים ומתנדבים לחג כנדרש. הכול נעשה בשזירה והתאמה כדי להגיע לחג עצמו. העיקר הוא, התגייסות החברים והילדים לחג היא המכריעה והחשובה לקהילה ולאורחות חייה.

בפרוטוקול המצורף יש סעיף של ביצוע חציון תקציב 2022. ברצוני לציין שהתקציב כפי שהוצג עומד בתוכנית. על כך התודה לכל המנהלים והצוותים, שעשו ועושים מאמץ לבחון ולבדוק את ההתנהלות מדי חודש ואת כל הנדרש במטרה לעמוד בתקציב ולהפיק את המיטב מהענפים שלהם.

אנו עוסקים כעת בבקרת ביצוע תקציב 2022 ובהכנות לקראת תקציב 2023, תוך בדיקה, בחינה, תיקון והתייעלות. בהכנת התקציב החדש עלינו לאמץ נקודת מבט כוללת, המביאה הצעת תקציב בהתאמה לצרכים, להחלטות, לתהליכים ולנוהלים, שאמורים לבטא את כל אלו, ולהתאים את כל השינויים, הצרכים המתחדשים, האילוצים וכל מה שקורה בהתנהלות החיים ביגור.

החשוב ביותר הוא שעלינו לקבוע יחדיו את סדרי העדיפויות, אשר ישקפו את כלל התכתיבים, האילוצים, הצרכים והבקשות.

אנא טוים
לקארי וספי בארי
ולכל בני המשפחה
להוצאת הנכד עיזו
בן לקאסי ותום בארי

אנא טוים
להוצה ו'נט פנסי
ולכל בני המשפחה
אנישאי מיה ויהונתן

בשלוש השנים האחרונות בוצעו השקעות רבות ברפת יגור, שהביאו לתוצאות עסקיות טובות.

המחירים הגבוהים של המזון (גרעינים) העלו באופן דרמטי את עלות המנה לפרה. רפתות רבות בישראל עוברות לייצור עצמי של מנת המזון. ביגור קיימת תשתית להקמת מרכז מזון עצמאי בעלויות לא גבוהות, ולכן נבדקת האפשרות לחזור ולהחיות מחדש את מרכז המזון המקומי.

בהמשך הדיון התבקש אורן נווה להביא פירוט עלויות מדויק להקמת מרכז המזון, הכולל בתוכו עלויות מדויקות להקמת שני בורות תחמיץ.

הוחלט:

לקיים המשך דיון לאחר איסוף הנתונים על ידי אורן.

1. אישור הדוחות הכספיים של האגודה לשנת 2021

מוזמנת: רוי"ח ליאון סמית'.

ליאון הציגה את הסיכום של הדו"ח הכספי של אחי"ג לשנת 2021. הדו"ח מראה מגמה חיובית, הן במצב תאגידי הבת והן בהקטנה משמעותית של החוב של חברת האחזקות.

הוחלט:

לאשר את הדו"ח.

2. מרכז מזון לרפת

מוזמנים: אורן רווה מנהל הרפת, לני קפלן יועץ, דניאל ביקל מדריך הזנת פרות ממשרד החקלאות.

למה לי פוליטיקה עכשיו

הלל לויתן

חדשה, שאני ראיתי בה "מפלגת אווירה", דומה לאלו הצצות אצלנו מידי פעם, כולל הפעם. יותר מאוחר הוא חזר אלי וביקש שאסביר לו למה היבולים שלנו הולכים וגדלים, בעוד שההכנסות מהם הולכות ומתמעטות. ניסיתי להסביר לו, שהממשלה קובעת משתנים הרבה יותר משמעותיים מגובה היבולים, כמו מחיר המים, מחיר החשמל, מחיר הדלק, מיסים כאלה ואחרים ועוד. כמו כן לא אנחנו מחליטים באיזה מחיר נמכור את הכותנה שאנחנו מגדלים או החלב שאנחנו מייצרים, וכך גם גידולים נוספים. על מנת להשפיע גם על אלה, חשוב שנציגו יהיו באזורי ההחלטה: בממשלה/בכנסת/במשרדי הממשלה. המצב הזה קיים גם היום, ואנחנו קוראים בעיתונות הכללית ובזו הקיבוצית על המאבקים שמנהלים חברינו למענינו. וכל אחד ואחת מאיתנו משפיע בהצבעתו על הרכב הכנסת ובכך גם הממשלה.

חשוב שכל אחד מאיתנו ישקול נכון, מי מהמחנות והמפלגות צפוי לענות גם על החלק הכללי וגם על טובתנו.

חשוב לזכור!

רק מי שמצביע, משתתף בקביעת הדרך שהמדינה תלך בה.

אני סבור שמפלגות הימין, ומי שמוביל אותן, צריכות לפנות את המקום השלטוני לגוש מרכז שמאל.

אני ממליץ על "העבודה" שהיתה, ונראה שתהיה, בעד חתירה לשלום, שמירה על גבולות ביטחון, על מדיניות חברתית כלכלית סוציאל-דמוקרטית, שמירה על החקלאות וייצור המזון בארץ והבנה לצרכי התנועה הקיבוצית.

כן, אני יודע, כבר נמאס מהפוליטיקה, גם לי, כולם מבטיחים, מברברים ולא עושים כלום, אז למה אני צריך/כה.

ולמה בכל זאת, כי הבחירות מכתבות איך תיראה המדינה בארבע שנים הקרובות, הרבה פעמים יותר, כי התוצאות חוזרות על עצמן, ולעיתים פחות, כשממשלות לא משלימות קדנציה ומקדימות את מועד הבחירות. הרכב הממשלה קובע את מדיניות החוץ והביטחון, האם המשך שלטון על אחרים או רצון למהלכים לשלום? האם ארץ ישראל בגבולות הכוללים בתוכה גם בני עם אחר או התכווצות? האם אנחנו זקוקים לגבולות ביטחון ואיך מבטיחים אותם? ועוד.

הבחירות יקבעו את ההתנהלות של המדינה פנימה, מה הדגשים, חינוך מיטבי לכולם, כלכלה חברתית המסייעת לשכבות החלשות, בריאות, מזון סביר ועוד, או מדינה לעשירים, ואלה שלא - שידאגו לעצמם. הבחירות יקבעו מה ישאר ממה שקרוי "מדינת הרווחה", והאם ישארו בשפה מילים כמו "סוציאליזם" או "סוציאל דמוקרטיה". הבחירות יקבעו את עצמאות ייצור המזון של מדינת ישראל, או את המשך מדיניות ביטול המכסים, הדוחקת את תוצרת הארץ, בכלל זה התוצרת החקלאית של יגור.

חשוב לזכור, כמו שהרדיוס זז מעט מאוד כשהוא קרוב לקודקוד, כך הוא רץ מהר ורחוק כשהוא מתקרב לקצה. גם כשאנחנו מנסים לייצר יותר, על מנת להבטיח לנו רמת חיים הוגנת, החלטות ממשלתיות יכולות לשים לאל את כל מאמצינו.

פעם שוחחתי על כך עם חבר שאמר לי, שהוא מצביע למפלגה

האתגר הגדול של יגור

בועז אוחנה

בנים של כולנו, מן הסתם, יצטרכו לשאת בנטל הכלכלי הבא: תשלום על המגרש (91%), עלויות פיתוח של המגרש, עלויות בנייה של בית חלומותיהם, איזונים בשיוך, מיסי קהילה וערבות הדדית, הון אגודה (דמי קליטה) ובמקביל, כמובן לגדל משפחה. עלויות השיוך והבינוי לנקלטים הללו סביר שיעמדו על כ-3 מיליון ש"ח. כבר היום, על פי הנתונים, שפירסם צוות השיוך, ובהנחה שלא נגדיל את חלקת המגורים, יש כ-35 בתי אב שישלמו 91% מערך המגרש.

למי מאיתנו יש סכומים כאלה? ומה עושה משפחה עם מספר בנים הרוצים להיקלט בקיבוץ ולחיות ליד הוריהם? מי שיש לו ילדים היום בצבא או במסלול בנים, צריך להיות הכי מודאג מפני תחזיות אלה. או להשלים עם העובדה, שבניו יבחרו להקים את משפחתם ביישוב אחר.

האתגר הגדול העומד בפנינו בתחומי השיוך והקליטה, מצריך מאיתנו לנסות להגביה עוף, להסתכל רחוק, לחשוב איך שומרים על קיבוץ ועל קהילה קיבוצית במיטבה, איך נמנעים מפיתוי כלכלי עכשווי (האם באמת יש פה בוננה כלכלית?), על מנת לאפשר לילדינו לבוא ולגור לצידינו. איך שומרים על הרב דוריות בקהילה ועל צביונה הקיבוצי? איך דואגים להמשיך את הקליטה, הצמיחה וקיומו של קיבוץ בר קיימא, השומר על צביונו ומקיים את חזונו וערכיו גם בקיבוץ דור 91%?

מה כן ניתן לעשות?
בפן התכנוני קנייני - ציפוף (הקטנת מגרשים), בנייה רוויה, בנייה בת השגה, בנייה לפי "עונות המשפחה" - תמהיל דיור שונה (לא רק 160 מ"ר, אולי 80:100?).
היטלי השבחה - לנסות להגיע להסכמות מול המועצה.

בפן הקהילתי/כלכלי - לקלוט חברים ללא נכס משויד, עיגון הסכמות קהילתיות ביחס לנדל"ן למגורים (פיקוח מכירה, שכ"ד, מעורבות האגודה), הקמת קרן דיור, מסלול בן ממשך.

יש ביגור אנשים מוכשרים, בטוח שאפשר לכנס צוות חשיבה רחב ולנסות למצוא הסדר אחר שאינו נכנס תחת החלטות השיוך. עלינו להבין, שבהינתן ויעברו החלטות השיוך, תהפוך יגור ליישוב קהילתי מן המניין, לא עוד קיבוץ. כל זה עשוי לקרות תוך מספר שנים מיישום השיוך. ההחלטה היוצרת זיקה בין דירה (קבע, אך גם מעבר) לחבר, תגרור הפסקה של קליטה ביגור ותגביר את מצוקת הדיור אף יותר ממה שהיא היום.

לפני מספר ימים השתתפתי בכנס מנהלי קהילות ברופין. כחלק מהכנס עברנו סקירה על ידי גורמי התנועה על מצב השיוך ומגמות להמשך בתנועה הקיבוצית. ערב הדיונים על יום הזיקה (בין הדירות לבתי האב השונים ביגור) מצאתי לנכון לשתף אתכם במידע אליו נחשפתי.

אך קודם כל סיפור קטן מהמקורות:
פעם אחת הינה מהלך בדרך (חוני המעגל), קאה אדם אָחַד שהוא נוטע חרוב.
אמר לו: זה לכמה שנים טוען פרות?
אמר לו: לשבעים שנה.
אמר לו: כלום ברי לך שתִּחַיה שבעים שנה, ותאכל ממנו?
אמר לו: אני מצאתי את העולם בחרובים; כִּשֶׁם שנטעו אבותי לי כִּן אטע אני לבני.

ועכשיו קצת נתונים על מצב השיוך בתנועה:
- מעל 220 קיבוצים אימצו את החלטות השיוך.
- כ-62 קיבוצים יישמו את השיוך לפי 751 / 692.
- כ-15 קיבוצים יישמו את השיוך לפי 979 על גלגוליה.
- כ-14 קיבוצים יישמו את חלופת האגודה.
- כ-5 קיבוצים החליטו לבטל שיוך דירות בעת האחרונה (טרם יישום).

אין ספק שהרכבת יצאה מהתחנה. השאלה שנשאלת היא האם היעד אליו אנחנו נוסעים ברור לכולנו על כל משמעויותיו החברתיות והכלכליות, והאם ניתן לשנות משהו היום, לפני שיהיה מאוחר מידי (התחייבויות ליורשים ועוד)?

ככל שתהליכי השיוך בקיבוצים יתקדמו ויושלמו נמצא את עצמנו מתמודדים עם האתגרים הבאים:

1. לאט לאט (או מהר מהר) יאוכלסו/יסומנו המגרשים המוטבים (33%) והקליטה תתאפשר רק במגרשים במחיר מלא (91%). לשם המחשה: נניח שערך מגרש ביגור יעמוד על כמיליון ש"ח, יצטרכו בנינו לשלם סכום של 910,000 ש"ח לפני מע"מ, מיסוי, היטל השבחה ועלויות פיתוח של המגרש.

2. מכירת נכסים יד שנייה על ידי יורשים - במחירי שוק. גם פה ערך הדירות ביגור סביר שיעלה בגלל המיקום והקירבה למטרופולין חיפה. המחיר הגבוה יקשה מאוד על קליטת בנים שיוכלו לגור ליד הוריהם.

האתגר הגדול הניצב בפני בנינו, שטרם הספיקו להתקבל לחברות (האם בכלל החלטנו באסיפה לעצור תהליך קליטה???) יהיה כפול ומכופל ממה שנרשם עד כה. אותם

ניתן וצריך לחשוב מחוץ לקופסא ולמצוא פתרון אחר שגם ייתן ערך כספי לחברים וגם ישמור על רב דוריות וקליטת בנינו ביגור. כשם שאבותינו השאירו לנו קיבוץ ודירות לגור בהן, חובה עלינו לפחות לחשוב על פתרון לבנינו.

אינני משלה את עצמי בכך שהחלטה על השיוך תבוטל, למרות שתקווה ואופטימיות הן תכונות נדרשות למי שבחר לחיות בארץ ישראל. אך אני חושב שנדרש מאתנו כחברים, כהורים, כקהילה לחשוב גם על יום המחר ועל עתיד ילדינו. העובדה שבכל הארץ אנשים צעירים משתעבדים למשכנתא ולבית, לא מחייבת גם אותנו ללכת בכיוון הזה.

התחלה חדשה: אבי תורן מנהל הבניין החדש

בן 51 נשוי פלוס שלושה, חי בקציר. שחקן ומאמן כדורסל בעברו. חשמלאי ראשי בהכשרתו. התחיל את הקריירה כחשמלאי. דרך ההיכרות עם אדריכלים, יזמים וקבלנים נכנס לתחום השיפוצים ובהמשך לבנייה. עסק בבנייה קונבנציונלית ובנייה ירוקה (בתים מעץ). לחברה בה עבד קראו "אמנות הבנייה". כשחיפש שינוי הגיעה ההצעה מקיבוץ מעגן מיכאל לנהל את החשמליה. אחרי זמן קצר קיבל על עצמו לנהל גם את תחום הקרור והמיזוג. אחרי שבע שנים טובות במעגן מיכאל, בהן עבד מול כל גורמי התכנון, הבנייה והמשק, כשהיה מוכן שוב לשינוי והתקדמות, ניגש למכרז התפקיד ביגור. רוצה לעודד את החברים לעבוד על פי נוהלי הענף, הקיימים ואלה שעוד יתווספו.

מאמין בשרותיות גבוהה, במקצועיות ובקצב מזורז של עבודה, חשוב לי הניקיון בשטח, אמינות ויושרה.

מובן שבהתחלה של תפקיד חדש יש גם חששות, אבל גם התרגשות ודריכות לקראת העשייה. יש הרבה מה לעשות. הצוות נראה מדהים. בדברים קטנים שביקשתי לשנות נתקלתי בהיענות ובפתיחות גדולה, שזה כיף. מקווה שנצליח ביחד לעשות דברים טובים. מקווה לשפר את היעילות, האיכות, השירות, לשפר איפה שצריך את הסדר והארגון במערכת.

המשרד נגיש ופתוח לכולם, אפשר לפנות ליעל ואפשר גם לקבוע פגישות אישיות איתי אם צריך.

ברכת הדרך מאת סיגל עמיר:

מאחלת לאבי שייקלט מהר וישתלט על המערכת המאוד מורכבת שיש כאן, שיצליח לאזן בין הצרכים לבין הבקשות, בין המתחים והרצונות. אני אמשך ללוות אותו בכניסה לתפקיד.

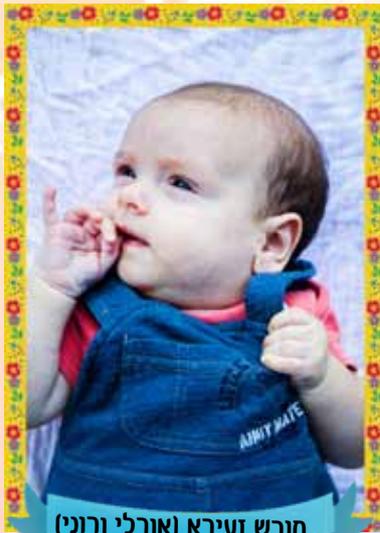
"מי שיכניס קבלן הביתה ירגיש קצת יותר בטוח ורגוע, אם יעבור דרכנו ויישן קצת יותר בשקט, כשהחומרים תקינים, וניתנו כל האישורים הדרושים. בכל מקרה, יגור היא קיבוץ חדש בשבילי, יקח לי זמן ללמוד ולהבין את הכול. אני רק בתחילת התפקיד. אני עדיין בחפיפה עם סיגל עמיר ממזרע, שהיתה כאן שלושה חודשים כמחליפה זמנית של סיון שביט. אני איש עשייה. מכוון גבוה. אוהב להזיז דברים. לא לכולם זה קל ונוח.

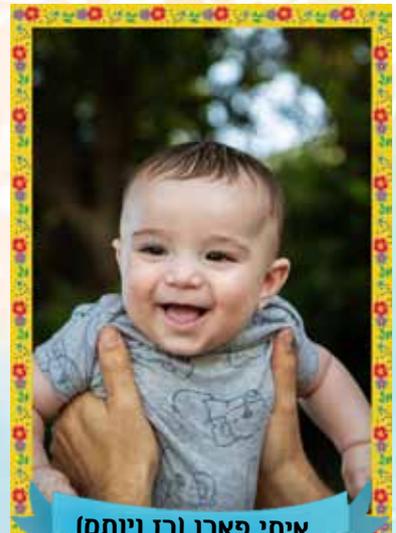
נאודנו בגשפ"ה

רותם גפן (הילה וגיא)

חורש זעירא (אורלי ורוני)

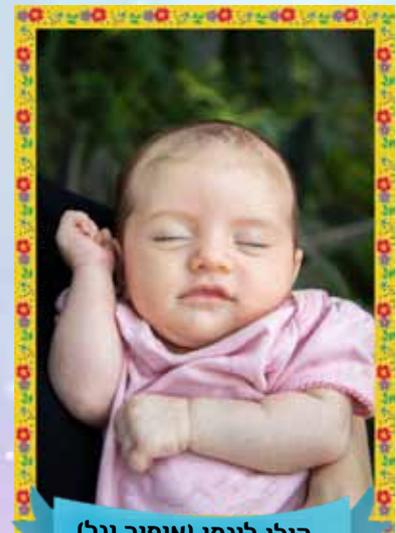
איתי פארן (רז ויותם)

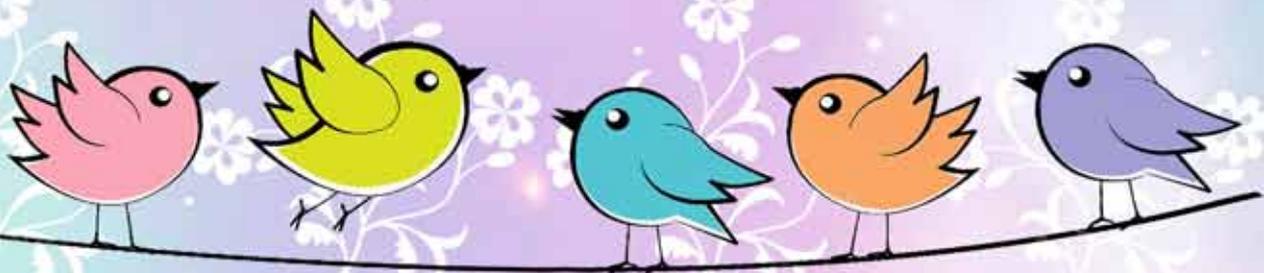
רומי אוחיון (טופו וסער)

דן אדלר (נוי ונב)

הילי לונגסי (אופיר וגל)

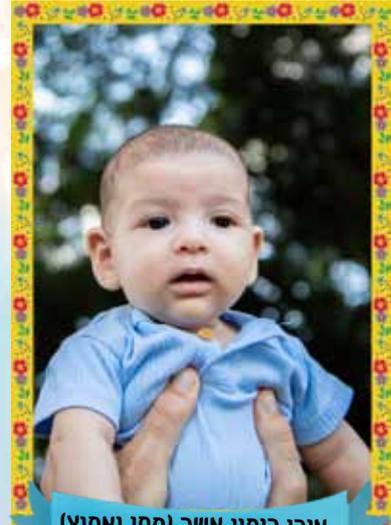
נאצנו בגשפ"ה

שלי רוזאו (עינב דותן)

דן רוזאו (עינב דותן)

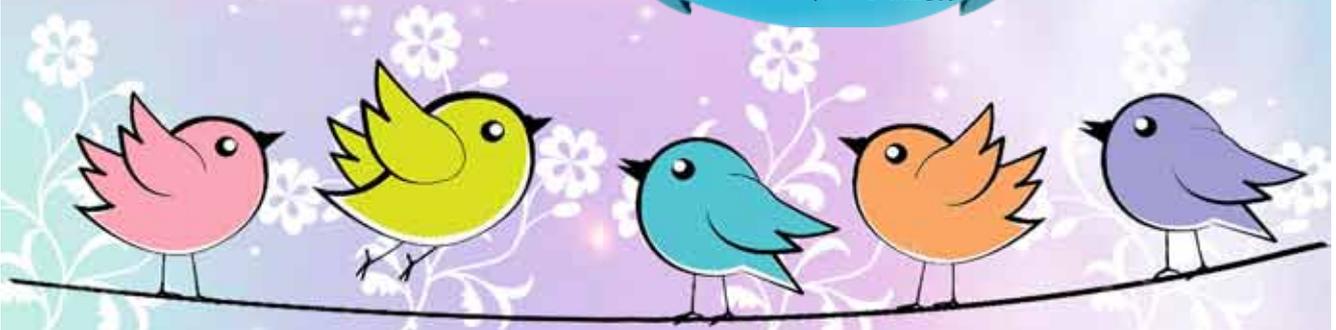
אורי רימון אשר (תמי ואמוץ)

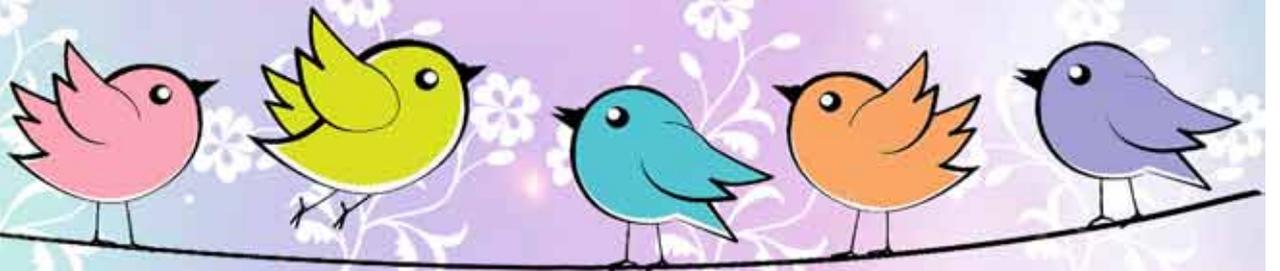
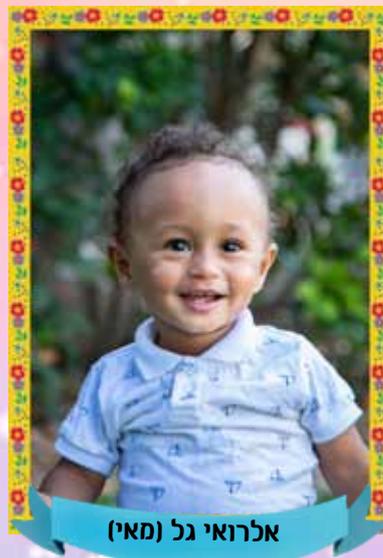
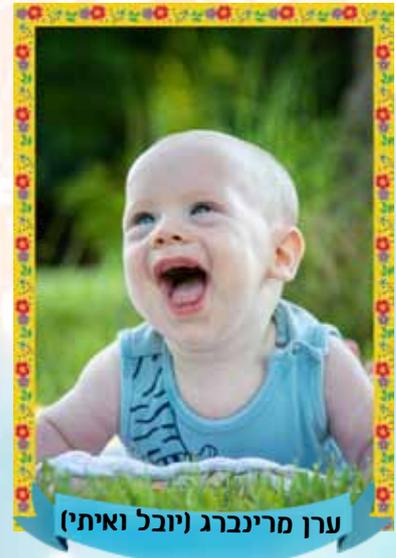
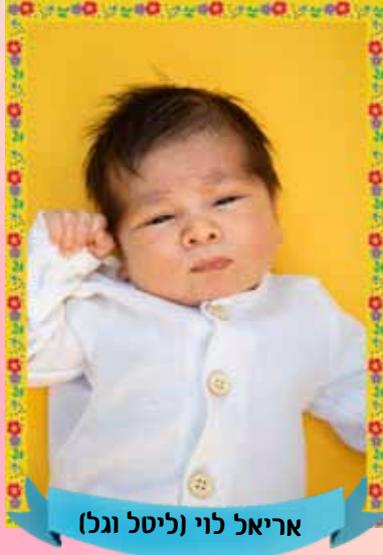
איתן סביר דה ריבס (עדי ואדם)

אלמוג כרמי (איריס ואור)

נאודנו בגשפ"ה

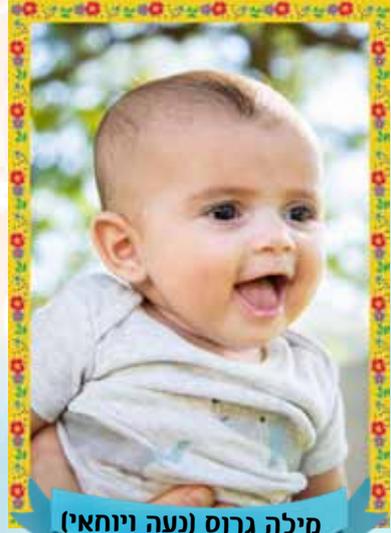
נאצנו בגשפ"ה

ריף גורליק (דור ושי)

יובל ליבנה (מעין ואור)

מילה גרוס (נעה ויוחאי)

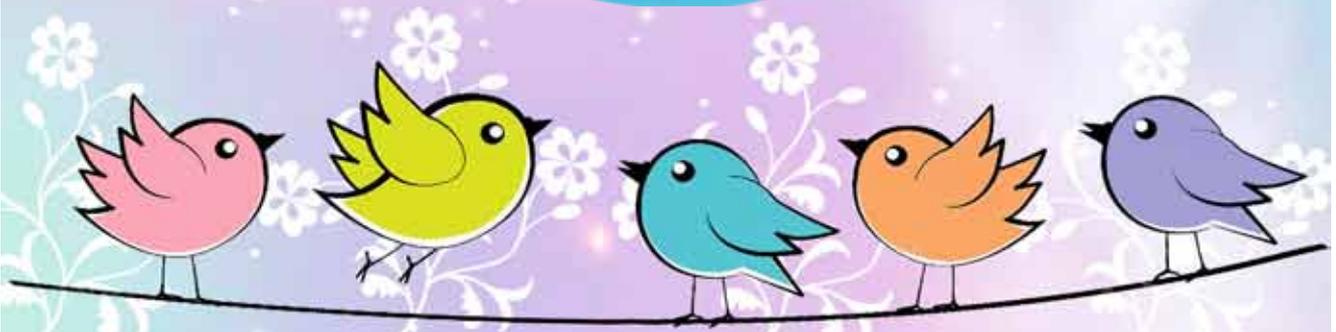
אן מורן (שי וקרולין)

נתנאל הילסאלאסי (וואזית ומולה)

עופרי שוקרון (רעות ועמרי)

מסוימת. אני מזכיר שבקיץ 2020 לא היו בדיקות, לא חיסונים, ואנשים מסביבנו איבדו את עבודתם ונשלחו הביתה. אנחנו, כאמור, היינו גם ככה סגורים בבית עם תאומים בני חצי שנה. אבל לפחות יכולנו לעבוד מהבית ולראות אותם גדלים.

החלטנו להישאר עוד שנה ולראות בינתיים מה יקרה בעולם. ניו יורק, שהיתה ריקה לגמרי, התחילה לחזור לעצמה, ולאט לאט החיים קיבלו צורה יחסית שפויה. האמריקאים יחסית מאוד צייתנים והקפידו מאוד על הכללים, בפרט על חבישת מסכות, דבר שעזר להתמודד עם המגפה ולייצר חיים סבילים של בידודים ולא של סגרים.

על ההחלטה לחזור לארץ

במהלך התקופה הזאת ראינו את הילדים גדלים מיום ליום, וניצלנו את ההזדמנות להיות איתם בבית ולהיות דמויות מרכזיות בחייהם. הבדידות והמרחק מהמשפחה בארץ הקשו מאוד. בנוסף, הקריירה של שנינו עמדה במעין צומת דרכים. להישאר בארה"ב, היה מאפשר לנו להתקדם משמעותית בעבודה, ולהעלות את השכר והמעמד. המחיר של זה היה ויתור על שעות האיכות הרבות שהיו לנו עם הילדים, וצמצום שלהן למינימום. הרגשנו שבחירה בכיוון הזה תהיה מנוגדת לסיבה שבגללה עשינו ילדים: לא הבאנו אותם לעולם, כדי שלא נראה אותם כמעט וכדי שמישהו אחר יגדל אותם. חשבנו שהחיים בישראל על כל מורכבותם והקושי שבהם, יאפשרו לנו להמשיך להתפתח מקצועית, אבל גם לקיים איזון עם חיי המשפחה וגידול הילדים, שכל כך חשובים לנו. הדילמה אם לחזור או לא, סבבה סביב איזה חיים יהיו לנו וממה הם יהיו מורכבים. ממש עשינו טבלה עם מרכיבי החיים כדי להשוות. המושג איכות חיים מורכב לא רק מכמה כסף יש לך בבנק או מכמה חדשה וגדולה הדירה שלך, אלא גם מכמה אתה מוקף באנשים, בחברים ובמשפחה שתומכים ואוהבים אותך ונמצאים שם בשבילך. חיינו טוב בניו יורק, אבל ניו יורק היא כמו תחנת רכבת. אנשים הולכים ובאים, ומבחינה חברתית קשה לשמור על יציבות, ומעגל החברים כל הזמן משתנה. שלא לדבר על משפחה שאין לנו שם.

שיחה לראש השנה עם גיל עוגן, שחזר לארץ עם בן זוגו אלי והתאומים נינה ודן, אחרי שבע שנים בניו-יורק

על עצמנו ועל התקופה בניו יורק

שנינו בני 42. אלי הוא עורך דין. לפני המעבר הוא עבד כעוזר משפטי של אחד השופטים בבית המשפט העליון בירושלים, ואני הייתי מורה בביה"ס יסודי בתל-אביב. נסענו לפני שבע שנים לניו יורק, למה שהיתה אמורה להיות שנת לימודים של אלי לתואר שני באוניברסיטת קולומביה במנהטן. אני הצטרפתי בשמחה ומצאתי בקלות רבה משרת הוראה כמורה שליח מטעם ההסתדרות הציונית העולמית בביה"ס יהודי, פרטי ואורתודוקסי(!) באפר איסט סייד.

במהלך שנת הלימודים של אלי הבנו די מהר, כי האפשרות להישאר אחרי הלימודים ולעבוד בעיר, יכולה לקדם אותנו מאוד מבחינה מקצועית ובעיקר מבחינה כלכלית, כאשר על הפרק עמד תהליך הפונדקאות והפיכת התא הזוגי שלנו למשפחה.

אחרי שנתיים של עבודה בעיר התחלנו את התהליך, שלקח בערך שנתיים עד ללידה של נינה ודן. הימים היו ימי תחילת הקורונה, שהיכתה בעולם במרץ 2020. כבר הייתה פאניקה, אבל עוד לא היו סגרים. אני זוכר אותנו מציידים את אמא שלי (שבאה לשהות איתנו בזמן הלידה) לקראת הטיסה חזרה לארץ, במגבוני ניקוי סטריליים, להגנה מ"איזה וירוס משתולל".

אף אחד לא ידע אז שהעולם ישתנה ללא הכר, ואנחנו, שתכננו לחזור לארץ בקיץ 2020, עצרנו את כל התוכניות שלנו והחלטנו להישאר איפה שיש לנו ביטחון תעסוקתי וודאות

על גידול ילדים ישראלים בארה"ב

מבחינת איכות החינוך שיכולנו לתת לתאומים, מערכת החינוך הפרטית והציבורית בניו יורק נחשבת טובה מאוד. הילדים היו מקבלים ממנה המון. אבל מערכת חינוך (כמו איכות חיים) היא לא רק הישגים וציונים, היא גם ערכים ותרבות ואופי שיהיו לילדים. אם היינו נשארים בארה"ב, הבחירה אם להיות מהגר ועוד יותר להיות הורה מהגר לילדים מקומיים - היא קשה מאוד. יש שיגידו שזו אנוכיות, אבל אנחנו רוצים שהילדים יהיו כמונו. יבחרו לדבר בעברית כמונו, יפתרו בעיות ביצירתיות ועם המון דמיון כמונו, ילמדו לאהוב ולהעריך את השירים והתרבות הישראלית עליה גדלנו - כמונו. גידול ילדים בארץ זרה גוזר, כמעט בצורה מוחלטת, שהם יגדלו להיות אמריקאים, לא ישראלים, כלומר לא כמונו. כמורה לתלמידים יהודים-אמריקאים, חלקם אף ילדי ישראלים, פגשתי את הקונפליקט הזה שנוצר, בין הזהות של ההורים וזו של הילדים, אצל ישראלים בארה"ב, והקונפליקט הזה מרתק אותי מאוד.

חברה-מורה בבית הספר שיתפה אותי פעם בשאלה איזה שפה מדברים אצלה בבית (אחד האתגרים המעניינים כמורה לעברית היא הקלות של לימוד הקריאה לעומת הקושי בהוראת הדיבור). אצלה בבית כל אחד מדבר בשפה שנוח לו. כשהבת המתבגרת שלה חוזרת הביתה מתוסכלת מיום קשה בבית הספר, היא תספר את הדברים באנגלית והאמא תענה בעברית. המחשבה שהילדים שלי ישתפו אותי במה שעובר עליהם באנגלית, שפה שהיא לא שלי ולא משנה כמה שנים אחיה בארה"ב תמיד תהיה לי זרה, הרתיעה אותי מאוד. בהתחלה מאוד נהנינו לחיות כווג זרים (ללא ילדים) וניו יורק היא עיר מלאה זרים, אשר מקבלת את

כולם. כך שחווית הזרות היא מרתקת ולרוב גם מאוד משעשעת. אבל הישארות שם כמשפחה הייתה מכניסה את הזרות הזאת לתוך הבית, ונראתה לנו קשה וכמעט בלתי נסבלת, כאשר הפכנו להורים.

על ההתחלה החדשה בארץ

הילדים היום בני 2.8 ואנחנו בדיוק בשלבי התאקלמות בגבעתיים, לומדים להכיר את השכונה ולהסתגל למסגרת הגן החדשה. אנחנו מוקפים בהמון חברים ומשפחה, שרק חיכו שנחזור. ההרגשה שלנו, נכון לעכשיו, היא שעשינו החלטה נכונה וטובה, למרות כל האתגרים של קליטה בארץ ישנה-חדשה. הרבה השתנה פה מבחינת החיים עצמם (אולי חלק מהדברים שכחנו) ואנחנו לוקחים את הזמן - חגי תשרי פה לטובתנו, להתרגל לבחירה שבחרנו.

עם החזרה לישראל כל אחד מאיתנו ימשיך להתפתח מקצועית בתחומו. אלי יתחיל לעבוד במשרד עו"ד גדול בתל אביב ואני מתחיל את לימודי התואר השני שלי בניהול מערכות חינוך באוניברסיטת תל אביב, ובמקביל אתחיל לחנך כיתה א' בביה"ס ברמת אביב. אני סקרן לגלות איך יראה המפגש ביני לבית מערכת החינוך בישראל, אחרי שבע שנים במערכת החינוך היהודית-אמריקאית, ואני רוצה להאמין שאקח את כל הניסיון שצברתי ואדע ליישם אותו, תוך כדי הבנה כי המערכות שונות בהווייתן, אבל במרכזן עומדת הלמידה, כך שהמהות היא אותה מהות.

אנחנו רוצים לאחל שנה טובה לכל בית יגור ולכל מי שתמך ועזר לנו בשבועות הראשונים של הקליטה בארץ, ואם לא אמרנו מספיק - אז המון תודה.

בראש השנה

בראש השנה מסכמים,
מתחשבים עם השנה שחלפה.
בראש השנה נזכרים ותוהים:
איזו מן שנה זו הייתה?

כי הייתה זו שנה פחות או יותר רגילה,
וכל שהיה, היה בין הסוף להתחלה.
ימי חול וחגים, יובש וגשמים,
פריחות ושלכות, צמיחות ולבלובים,
ימי אבל ושמחות, שביתות ועיצומים.
וכצפוי, רגע לפני, כמתבקש,
החצב בקומתו ההדורה מתעקש
להכריז בפריחתו על שנה חדשה.

כנהוג בין הסוף להתחלה עושים ספירת מלאי
זזה מה שמסתמן על פי החזאי:
מילים חדשות נכנסו לשפה
"שיוך" של דירה ו"זיקה"
כדי שנוכל להתקדם בעיסקה.
תקופת ה"קורונה", כמעט נעלמה
יש שמועות, שהיא פשוט יצאה מהאופנה.

והבחירות, כן הבחירות, התנחלו אצלנו גם העונה,
פעם חמישית בספירה אחרונה -
יש! הולכים אל הקלפי גם השנה,
ואני ממשיכה ושואלת: מה נשתנה?

התקווה! זו לא רק תפילה ו"המנון",
זו אופטימיות זהירה, זה מבט לכיוון,
זו אותה בשורה שלא מתעייפת
כמו נדידת הציפורים מעל המרפסת.
המשאלות שוב עולות, הן לא מוותרות
בהירות, זהירות, מבקשות, מספרות.
מוחקות את הזמני, את הבלתי אפשרי
וכותבות חלומות.

ואחרון אחרון חביב, המלהיב אותנו סביב:
מזל טוב לקיבוץ יגור החוגג מאה שנים
ושנה טובה לכולנו!

מישראל ואריאלה וולק

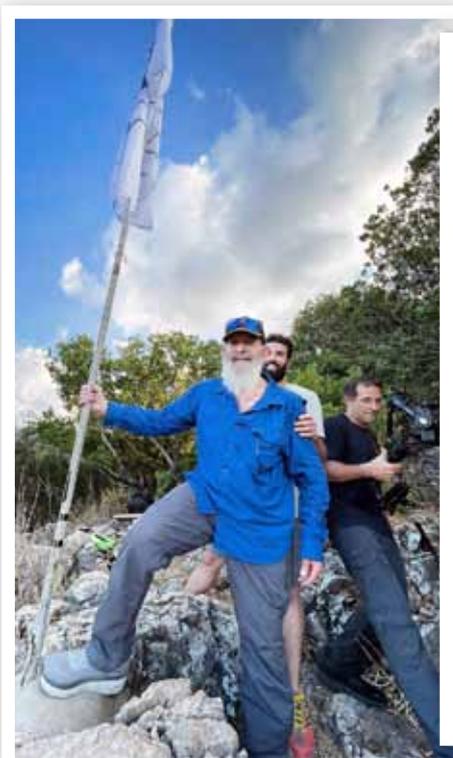
במסגרת הכנת הסרט לחג המאה הוצע לקיים מעמד החלפת דגלים (זמנית) של דגל ישראל לדגל המאה. הבעיה היתה שדגל המאה גדול וכבד מדי והיה חשש שיעקור את התורן. הוחלט שדגל המאה יתנוסס עד סיום חגיגות המאה ואז יוחלף שוב לדגל ישראל.

איתן שדה: "אף אחד מהמשתתפים בדיון (צוות ההסרטה וצוות החג) לא האמין שאצליח להגיע לכתר. הסכמנו שצוות ההסרטה, יחד עם אלון בני ואני נצמד כמה שיספיק לי כוח, ושם אני אעצור, והם ימשיכו. בינתיים הצטרף לסיפור הנכד, יובל, הבן של רווית, והלכנו שלושתנו יחד, עד שהגענו לכתר.

תורן דגל ישראל בכתר נוצר ונשתל על ידי איתן בדצמבר 2004 ומאז הוא מתנופף. איתן היה מחליף אותו מדי פעם. באוגוסט 2019 לקח על עצמו ניר יובל להחליף מדי פעם את הדגל הישן בחדש.

את מערכת השבילים לכתר להולכי רגל ולכלי רכב פרץ שמוליק זעירא.

הדגל בכתר הפך בינתיים, לחלק מהתרבות היגורית.

בתום הטקס הוזמנו כולם לצידה הדרומי של המשטרה, לחוות את התצוגה האינטראקטיבית וגם... בסוס, שהובא במיוחד להמחשת האורווה של אז, בה שוכן כיום משרד מערכות המידע של יגור.

היתה אווירה נעימה, לא מכופתרת, מאוד משפחתית-קיבוצית עם כיבוד ושתייה, על רקע הקיר הלבן וההר הירוק שלנו - ששמר על כולנו.

יצחק בוצר צילם ותיעד את הטקס, וניתן לראותו ב"חצר יגור" בפייסבוק.

ותודות לחברי יגור העושים במלאכה:

הרן ילון - אדריכל השימור

נעה חגי - תיק תיעוד

בועז אוחנה - שתמך לאורך כל הדרך

רון בונדרצ'וק - על ההגברה

מיכל מלכין - עיצוב ההזמנה לטקס

ועדת תרבות - **עינב רוזיאו ונעה ברקן** - על העזרה בציוד

צוות הנוי - העברת הכסאות

נערי הבלוקונים על השבת הכסאות

צופר קריב, יעקב זך ויזהר הלוי - על העמידה במחסומים,

ולגילי דניסקי על הסיוע בחסימת הכביש

עובדי המשרד הכלכלי והנהלת חשבונות - על הסבלנות

במהלך עבודות השימור

יפתח אמדורסקי - על תרומת הסוס ליד השוקת

להמחשת אורוות הסוסים

שושנה רוזיאו - תחזוקת הכיבוד

ולסיום: **לצוות המופלא של "מסלול יגור"** המגוייס תמיד

אנחנו חולמים וממשיכים למיזמים הבאים.

כמו שדמיינו, כמו שחלמנו...

את המחשבה לשמור את מבנה המשטרה הבריטית, שנבנה ב-1932 על כביש חיפה נצרת והיה הכביש הראשי שעבר בצמוד לגדר של יגור, יזמו גבי קרדוש ומיכאל דור לפני כחמש-שש שנים, במהלך ישיבות רבות ונסיעות לירושלים, למשרדי הממשלה ולמקווה ישראל למועצה לשימור אתרים. ב"קול קורא" זכינו בסכום יפה מ"משרד ירושלים ומורשת" עם השלמה של מ.א. זבולון ויגור.

לא אלאה כאן בתהליכים המתמשכים, על כך נכתב כבר, והתוצאה - יפה ומרשימה.

הברכות והתודות **למיכאל דור ולגבי קרדוש** שבמחוייבותם הגענו עד הלום.

בטקס ברכו:

נתנאל מזא"ה, ראש אגף בכיר מורשת, ב"משרד ירושלים ומורשת".

אהרון לויתן, מהנדס המועצה, בשם המועצה לשימור אתרים.

עמוס נצר, ראש המועצה האזורית זבולון

סניף ד"ר שלומי שטרית, ראש מדור הסטוריה ומורשת, נציג משטרת ישראל.

יעל ס"ט רשף, ברכה בשם ועד הנהלת יגור.

בעיטורים המוזיקליים השתתפו: **ילדי גן חצב עם עפרי שרון**

- בשירת "ההר הירוק תמיד" עם **ענת ואלכס**.

ריקוד של **בנות כיתות ב'-ג'** בהדרכתו של **שלום** - המדריך החברתי

מיכל שמיר שרה את "צל ומי באר".

לסיום קובצו נציגי המיזם והמוסדות וגזרו יחדיו את הסרט האדום, במספריים על כרית אדומה, ככתוב וכנהוג...

ברכת יגור יעל סטרשף

התכנסנו כאן לרגל חנוכת המבנה המשופץ והמשוקם של התחנה הבריטית. רבות נאמר על האירוע הכואב, שהעלה את הצורך לבנות תחנת משטרה בפאתי קיבוץ יגור, אשר באותה העת היה ישוב קטן, הנלחם על קיומו. אולי בשל כך ברצוני להתמקד ביגור של היום - קיבוץ החוגג מאה שנים לעלייתו על הקרקע. בתמונות המתעדות את תחילת דרכו של הקיבוץ לא נמצא דבר הדומה ליגור של היום, מלבד הכרמל, המהווה תפאורה יפיפיה לכל העשוי להתרחש במהלך השנים למרגלותיו. ביגור של היום ניכרים סימני הזמן החרוטים עמוק בפניה, ומוסיפים לה גם יופי וחוץ. בניין המשטרה הוא אחד מאותם סימנים הטבועים עמוק בתודעה היגורית והפך הוא להיות אחד מכנייני הקיבוץ, הנושא אופי וזהות משל עצמו. אני זוכרת את עצמי כילדה קטנה מסתכלת עליו ביראת כבוד, שימושי באותה עת כבר השתנו. בין היתר התגוררה בו משפחת הרופא, שגם הוא כשלשעצמו גרם לי לפחד ויראה. בעיקר עניינה אותי העמדה הנמצאת בראש המבנה. לעיתים, בדמיונות של ילדה, ראיתי בה שוטרים המגינים על יגור. לימים הפך המבנה להנהלת חשכונות של הקיבוץ, וכשביילי הוא הפך למקום בו דלתותיו נפתחות ופנים מאירות אלי בתוכו.

לכל קהילה, גדולה כקטנה, ישנם אירועים הנחרטים בזיכרון הקולקטיבי כבעלי משמעות. טיבו של העבר והסיפורים הנרקמים סביבו, בעיקר אלו העוברים מפה לאוזן, מעלים על נס את פעולותיו של האדם הפשוט ואת כוחה של קהילה על כל גווניה. קהילה היודעת לתת מקום גם לעברה, היא קהילה עשירה יותר בנכסים רוחניים ושואבת מכך כוחות להמשך דרכה. ראו כיצד הצלחתי אני לקפל בתוך "בית אחד" - זכרונות, מחשבות, רגשות וגעגועים - חומרים מהם נבנית אחווה קהילתית ונוצר הדבק המחבר בין חבריה.

בזכות חברים יקרים, המבינים את הצורך לכבד את העבר בבחינת "דע מהיכן באת ולאן אתה הולך", מצליחה יגור, גם בתוך תהליכי השינוי וההפרטה אותם היא עוברת, לתת מקום של כבוד לעברה, המהווה בסיס לכל מה שהיא היום - אם זה דרך תמונות במוזיאון, שנבנה ממש מאחורינו, ואם זה דרך הסליק ומסלול יגור, העובר בין בתים ומקומות ומספר את מסלול חייה של יגור לאורך 100 שנים. לעיתים, נשאלות שאלות על נחיצות השחזור והשיפוץ באופן כללי לנוכח אתגרי ההווה עימם מתמודדת יגור, אך כך הם החיים - מתח בלתי פוסק בין היום יום העמוס והשוחק, בין הכאן והעכשיו לבין היכולת להגביה עוף ולהבין, שבית חזק ויציב נבנה על יסודות עמוקים ואיתנים, אשר עם השנים יש לבדוקם, לחזקם ולשומרם, למען ייטיבו חיינו.

בית המשטרה הוקם לאחר רצח ומעשה טרור, וזאת על מנת לשמור על דרך המלך אשר קשרה בין חלקי היישוב העברי באותה עת ואף על חברי הקיבוץ השבים מעמל יומם. מול הבית נבנה גן זיכרון למשפחת זר אביב מיגור, שנרצחה 65 שנים מאוחר יותר. שני האתרים הנושאים מטען רגשי ועומדים זה מול זה, מחזקים דווקא את כוחם של החיים ואת חשיבות הזיכרון לקהילה ותיקה וגדולה, היודעת לשמור ולהתפתח, לזכור ולחיות באומץ רב, לחזור לעבר ומתוכו לקבל כוחות ולהמשיך הלאה.

בשם יגור אני רוצה להודות למשרד ירושלים ומורשת, למועצה לשימור אתרים ומורשת, למשטרת ישראל, למועצה אזורית זבולון. לחברי וחברות יגור, אשר עמלו למען הגשמת הפרויקט: לבועז אוחנה, מזכיר יגור דאז, שתמך, להרן ילין האדריכל, למיכאל דור מנהל הפרויקט, לגבי קרדוש לצידו כמנהל מסלול יגור לשעבר ולענת עוגן מנהלת מסלול יגור בהווה, אשר שקדה על טקס זה. שאו ברכה. יגור בת 100, כך שבזוודאי יידרשו בה פרויקטים נוספים של שימור ושיפוץ, זוהי רק ההתחלה, כי היסטוריה ארוכה וגדולה משוחה על שביליה של יגור, וטוב שכך. שנה טובה לכולנו.

תבור, נתניה, יסוד המעלה ויגור. המסמך הוא מ-26.1.1931. שלושה חודשים לפני הרצח ב-4.7. אותה שנה התכנסה הוועדה לבניית התחנות הללו וקבעה, שהאתר ביגור מתאים ביותר להקמת תחנה משטרה, כי הקרקע לא ביצתית ויש הספקה של מים. חברי יגור הרגישו שזה הולך לקרות ויש בזה קצת כסף (התקופה היא תקופת המשבר הכלכלי בעולם ובארץ) והם כותבים מכתב:

לכבוד המנהל המרכזי של המשרד לעבודות ציבוריות, ממשלת א"י, ירושלים

אדון נכבד,

ידוע לנו שאתם מתחילים להוציא לפועל בקרוב בניית בניין תחנת משטרה אצלנו. הרינו מבקשים שתמסרו לנו את העבודה הזאת בקבלנות. יש לנו ניסיון של הרבה שנים בעבודה קבלנית בבניין. על המקום הזה (יגור? ג.ר) כבר בנינו עשרה בניינים גדולים, ואתם יכולים להיווכח על טיב העבודה. בנינו גם הרבה בניינים בחיפה לשביעות רצון מוסרי העבודה. יש לנו פועלים מנוסים וחרוצים שגרים באותו המקום שבו ייבנה הבניין. בתקווה שתקחו את כל זה בחשבון

בכל הכבוד

אנשי משק יגור

אני לא יודע אם הם קיבלו את העבודה. ב-1932 התחילו העבודות. במאי 1933 נחנך הבניין.

מפקד המשטרה, קצין בשם ספייסר, שולח למנכ"ל מע"צ מכתב ברכה ותודה ומסביר את חשיבות המבנה:

"הבניין, כפי שהוא בנוי, מאפשר לשוטרים לעבוד ביעילות תוך הרגשת כבוד עצמי, ללא יכולת לתרץ את חוסר העשייה בתנאי העבודה הירודים".

כלומר, כשיש בניין כזה יפה מצפים ממך לעבוד כמו שצריך. התחנה הזאת, ובכלל כל ציבור השוטרים היהודים והערבים, ובמיוחד הנוטרים, היו "כיפת הברזל" של היישוב בתקופת המאורעות.

שלומי שטרית, קצין משטרה

מה שאתם רואים זה "כיפת ברזל" מודל 1933. כיפת ברזל נוצרה כדי לעצור את טילי הקסאם, ובניין המשטרה נבנה, כדי להתגונן מפני הטרור של כנופיית עז-א-דין אל-קסאם. הכנופייה פעלה פה באזור וב-6.4.1931 רצחו מהמארב שלושה חברי יגור. מסופר שהתחנה קמה בעקבות אותו רצח. אבל זה לא נכון. בארכיון מע"צ המנדטורית נמצא מסמך המדבר על הקמת 6 תחנות משטרה חדשות: בית אלפא, נהלל, אלון

ילדי גן אורן בשדה הכותנה

טקס ראש השנה תשפ"ג
יתקיים ביום א' 25.9, ערב ראש השנה
בשעה 20:00 על רחבת המועדון
(לאחר ארוחה חגיגית בחדר האוכל)

בצאת יום הכיפורים 5.10.2022
בשעה 20:30
נתכנס במועדון
למפגש ברוח יום כיפור בקהילתנו - קיבוץ יגור

"בין אדם לחברו"

החוט המקשר בין הסיפורים:
בלב הכול - המשפחה
ארבעה חברים יספרו על
חוויות חיים שבהן היה למשפחותיהם תפקיד מרכזי

